

Publicerad 2023-09-17 15:12 av Johan Bergstjärna

En livsbesvikelse och ett hat frätande som svavelsyra

Hennes livsbesvikelse och hat var frätande
som svavelsyra.

Det jävla livets abnorma terror.

Hon vände sitt glödande hat mot
allt och alla som var sant och kärleksfullt.

Mot allt och alla som
var oskyldigt och annorlunda.

Hon levde på kall ravioli och annan burkmat
och hennes så kallade hem

var en obeskrivlig och kaotisk soptipp.

Hon var 72 år och hade sedan länge inga vänner längre.

På psykakuten ville man inte ta emot henne
eftersom hon slogs, bet och klöstes.

Ingen ville ha med henne att göra.

Hon spelade sitt ostämnda piano på nätterna
så att grannarna inte kunde sova.

Hon spottade på alla barn.

Hennes livsbesvikelse var bitter som galla och dog lyckligtvis en natt när hon spelade månskenssonaten av
Beethoven.

Hon låg död länge tills det
började att stinka i trappuppgången.

Hennes så kallade hem var en obeskrivlig soptipp som
någon olycklig saneringsfirma

var tvungen att ta reda på.

Det är synd om människorna.

Men Sverige spelar final i lag-EM idag
och det är så himla underbart.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten